

فنون و روش‌های ساخت هنر مینای خانه‌بندی معاصر

زهرا احمدی خطیر

کارشناس ارشد هنر اسلامی، گرایش فلز

چکیده:

هنر «مینای خانه‌بندی» معاصر در ایران به سبب شناخت کم اقدار جامعه از آن مورد توجه نیست و کمتر هنرمندانی در این زمینه فعالیت می‌کنند. آگاه نبودن جامعه، تقاضای این محصول را کم کرده است؛ در نتیجه، هنرمندان اندکی جذب این رشته می‌شوند و روند پیشرفت این هنر در ایران به‌کندی صورت می‌گیرد. در این پژوهش به تعریف مینای خانه‌بندی، روش‌های ساخت، طراحی، نحوه اجرای آن و همچنین، موارد استفاده این هنر در جامعه معاصر پرداخته شده است. جهت پیشبرد بهتر این تحقیق، با هنرمندان میناساز مصاحبه شده و در اغلب مصاحبه‌ها، این هنرمندان بر تکنیک‌ها، نحوه کار و روند ساخت تأکید کرده‌اند. در روند مصاحبه و پژوهش میدانی برای شناخت هر چه بیشتر این هنر، اقلیت بودن هنرمندان این رشته جلب نظر می‌کند و این بر محدود بودن و ناشناخته بودن هنر مینای خانه‌بندی می‌افزاید. نبود شناخت و آگاهی کافی باعث شده است هنری اصیل که پیشینه‌ای چند هزارساله دارد به فراموشی سپرده شود.

کلید واژه‌ها: مینای خانه‌بندی، فنون و روش‌ها، طراحی و ساخت مینای خانه‌بندی

* چارچوب نظری

این تحقیق به شیوه توصیفی - تحلیلی صورت گرفته و در آن بر اساس کتب، اسناد و مدارک موجود به شناخت مینای خانه‌بندی پرداخته شده است. داده‌های اولیه آن به صورت کتابخانه‌ای عمدتاً از کتاب‌های تاریخ هنر، فلز و مینای خانه‌بندی گردآوری و سپس به صورت توصیفی بررسی شده و در نهایت از طریق مصاحبه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. هدف از این پژوهش، شناخت مینای خانه‌بندی و روند ساخت و تولید آن در جامعه معاصر است. بر اساس تحقیقات انجام شده، هنرمندان نادری در این زمینه در حال فعالیت‌اند و این نشان‌دهنده کم فروغ بودن این هنر اصیل است.

* تعریف مینا

«مینا نوعی لعاب شیشه‌ای شفاف و حاجب ماوراء

است که بیشتر به رنگ شیشه کبود وجود دارد و به‌عنوان لعاب تزئینی در شیشه‌گری، فلزکاری، سفالگری و غیره به کار می‌رود» (ریاضی، ۱۳۷۵: ۲۰۶).

* تکنیک‌های ساخت مینا

مینا دارای تکنیک‌های مختلفی است و با ترکیبات رنگی مختلف ساخته می‌شود: مینای خانه‌بندی، مینای نقاشی، مینای مرصع، مینای شکری و مینای برجسته.

* خاستگاه مینای خانه‌بندی معاصر

در ایران

شاید آخرین استادکار مینای خانه‌بندی در اواخر دوران محمدشاه قاجار، **آقاعلی** فرزند **آقا باقر نقاش‌باشی** باشد که هم‌ردیف پدرش بود (فیض‌اللهی، ۱۳۹۰: ۳۱). پس از جنگ جهانی دوم،

ب. مینای خانه‌بندی، سرویس چای خوری، فرید فرقاتی

تصویر ۱. الف. مینای خانه‌بندی، قندان، مرحوم صادق زاده

❁ فنون و روش‌های مینای خانه‌بندی معاصر:

مینای خانه‌بندی به سه روش انجام می‌شود: مینای خانه‌بندی (معمولی)، مینای خانه‌بندی حکاکی که به مینای حکاکی معروف است، مینای خانه‌بندی گلابتونی که به اصطلاح، مینای گلابتونی نامیده می‌شود.

تصویر ۲. مینای خانه‌بندی حکاکی، پلاک گردن‌بند (فیض‌اللهی، ۱۳۹۰: ۳۴)

تصویر ۳. مینای گلابتون، دست‌بند (فیض‌اللهی، ۱۳۹۰: ۳۵)

❁ مینای خانه‌بندی

قدیمی‌ترین تکنیک مورد استفاده در تاریخ مینا که به آن اشاره شده است، تکنیک خانه‌خانه، حفره‌ای، حجره‌ای یا خانه‌بندی است. در این روش، سیم‌های نازک برنجی را نورد می‌کنند، تا کمی پهن شود و مقتول‌ها را بر خطوط اصلی طرح قرار می‌دهند تا طرح به وسیله این مقتول‌ها خانه‌بندی شود. برای ثابت نگه داشتن سیم‌ها در محل خود به زمینه کار لچیم می‌زنند. در نتیجه، فضاهای جداگانه‌ای در طرح به وجود می‌آید، که داخل آن‌ها را با رنگ‌های مینای خانه‌بندی پر می‌کنند. بعد شیشه مورد نظر را وارد کوره مینای خانه‌بندی می‌کنند تا رنگ‌ها پخته شود. سیم‌ها بعد از حرارت دیدن در کوره سیاه می‌شوند که برای تمیز کردن آن‌ها سمباده نرم را روی بدنه مینا می‌کشند تا سیاهی‌ها پاک و رنگ‌های اضافی هم، هم‌سطح با سیم شود. بنابراین، تمام دورگیری‌هایی که به وسیله سیم انجام شده بود نمایان می‌گردد و شکل بسیار ظریف و زیبا نشان داده می‌شود (شریف‌زاده، ۱۳۸۱: ۳۶). در

یک معمار آلمانی به نام **ماکس اتو شونمان** که برای پی‌ریزی کارخانه‌های صنعتی اصفهان در دوران پهلوی اول به ایران آمده بود (کیانی، ۱۳۸۳: ۱۴۵)، و هنرمندی به نام **ووستن** مقداری مواد اولیه میناسازی را نیز با خود به ایران آوردند. ووستن خودش ظروف مینایی را تهیه می‌کرد و نقاشی آن را به هنرمندان اصفهانی سفارش می‌داد، ولی خود شخصاً مراحل کار را انجام می‌داد. شونمان در سال ۱۹۱۱ م. مدیریت مؤسسه فرش پتاک را به عهده گرفت (باست، ۱۳۷۷: ۱۰۱). شرکت پتاک - شرکت سهامی فرش ایران - که مرکز آن در برلین بود و شعبه‌هایی در استانبول، تبریز، سلطان‌آباد (اراک)، همدان، کرمان، مشهد و تبریز و همچنین، در آمریکا و کشورهای اروپایی داشت. شعبه تبریز این شرکت دارای صنایع رنگ‌رزی و نساجی بود. پشم مورد نیاز در همان کارخانه رنگ و بافته می‌شد و به خارج صادر می‌گشت. آلمان با ایجاد این مؤسسه می‌توانست مستقیماً به تولید و فروش فرش بپردازد. با پولی که در این کارگاه‌ها سرمایه‌گذاری می‌شد، این شرکت می‌توانست سرمایه خود را بهتر از شرکت‌های دیگر که کار آن‌ها صادرات و واردات بود، به کار گیرد (ارباب، ۱۳۸۳: ۵۱). از همکاران ووستن می‌توان به **حسن خان فرامرزی فولادی** اشاره کرد که فن بوم‌کاری و آتش‌کاری را مخفیانه از ووستن فرا گرفت و به شاگرد خود، **شکرالله صنایع‌زاده**، انتقال داد (فیض‌اللهی، ۱۳۹۰: ۳۲).

بعضی موارد برای جلوگیری از سیاه شدن سیم‌های فلزی، قبل از حرارت دادن، روی مینا را با یک لعاب بی‌رنگ می‌پوشانند و سپس آن را در کوره می‌پزند (یاوری، ۱۳۸۰: ۷۴) (تصویر ۱).

❁ مینای حکاکی

مینای حکاکی یا شیاری را ایتالیایی‌ها از قرن یازدهم م. ابداع کردند. در این روش مینای حکاکی به دو طریقه مثبت (کنده‌کاری طرح) و منفی (کنده‌کاری زمینه) ساخته می‌شود. در روش مثبت، طرح را با ابزارهای حکاکی گود کرده و با رنگ‌های مینا پر می‌کنند. در روش منفی، زمینه کنده‌کاری می‌شود و با رنگ مینای خانه‌بندی مذاب پر می‌گردد. در این روش، نقش به‌صورت برجسته برجای می‌ماند. در شکل دیگری از همین روش، طرح با چکش کاری برجسته و گودی‌های اطراف آن با مینا پر می‌شود (برونشتاین، ۱۳۸۷: ۲۹۹۹) (تصویر ۲).

تصویر ۴. قندان مینای خانه‌بندی، اثر مرحوم صادق زاده، (استاد آقای فرقانی)

❁ مینای گلابتونی

نوعی از مینای خانه‌بندی به نام مینای حجره‌ای گلابتونی است که ایتالیایی‌ها مبدع آن هم بوده‌اند. در این تکنیک، نوارهای سیمی را به هم می‌تابانند و به شکل طناب درمی‌آورند. سپس داخل حفره‌های طناب راه، که حاصل تاب خوردن آن است، از مینا پر می‌کنند. به این ترتیب، کلاف سیمی با ضخامت‌های مختلف ایجاد می‌شود (احمدی خطیر، ۱۳۹۴: ۴۱) (تصویر ۳).

تصویر ۵. زیورآلات مینای خانه‌بندی، نقره، اثر فرید فرقانی، موزه شخصی هنرمند

❁ فرایند ساخت هنر مینای خانه‌بندی

فرایند ساخت هنر مینای خانه‌بندی از ابتدا تا انتها، که وارد کوره می‌شود، به‌صورت زیر است:

۱. ابتدا پایه کار، از صفحات مس یا نقره به اشکال مختلف و با استفاده از دستگاه پرس یا کمان اره به تعداد لازم برش داده می‌شود. در بعضی موارد، برای تعداد بالا و افزایش سرعت کار از یک فرم، بعضی از شکل‌ها را به‌صورت قالب‌های فولادی به شکل دایره، بیضی، پروانه و انار می‌سازند و با استفاده از دستگاه پرس به تعداد زیاد در زمان اندک برش می‌دهند. فرم‌های متنوع دیگر اغلب به‌صورت سفارشی با استفاده از کمان اره از صفحات مس یا

تصویر ۶. آینه و شانه مینای خانه‌بندی، مس، اثر نسیم خواجه نصیری، مجموعه شخصی هنرمند

تصویر ۷. جعبه انگشتر مینای خانه‌بندی، نقره، اثر فرید فرقانی، موزه شخصی هنرمند

نقره برش داده می‌شوند.

۲. حلقه‌های مورد نیاز برای ساخت انگشتر در کارگاه به‌صورت دست‌ساز تهیه می‌شوند؛ به این صورت که ابتدا مفتول‌های مسی با ضخامت ۴ میلی‌متر را با دستگاه نورد به‌صورت تسمه مسی با ضخامت ۱/۱۵ میلی‌متر درمی‌آورند و توسط گیوتین به طول حلقه برش می‌دهند. سپس کناره‌های آن را با دستگاه سنگ فرز، سوهان و سمباده به‌صورت گرد فرم می‌دهند تا لبه‌های تیز آن‌ها از بین برود. سپس، آن را با میل انگشتر و چکش به‌صورت حلقه درمی‌آورند و پایه انگشتر را به حلقه لحیم می‌کنند.
۳. قطعات تهیه‌شده برای چربی‌زدایی اولیه، با اسید سولفوریک رقیق شسته و سپس خشک می‌شوند.
۴. بوم مخصوص را با الک، با مِس پایین، به‌صورت یکنواخت روی قطعات می‌پاشند.
۵. قطعات را برای پخت در کوره روی توری فلزی مخصوص قرار می‌دهند و به مدت سه دقیقه داخل کوره می‌گذارند.
۶. پس از اتمام، سه دقیقه در کوره را باز و قطعات را از آن خارج می‌کنند. برای خنک کردن قطعه‌ای که به داخل کوره رفته است، آن را روی سه پایه قرار می‌دهند.
۷. مفتول‌های برنجی را که قبلاً توسط نورد به‌صورت تسمه‌های نازک درآمده‌اند، به گیره مخصوص به اشکال مختلف حالت می‌دهند و با چسب مایع روی قطعات بوم زده شده می‌چسبانند.
۸. قطعات را به همراه سیم برای پخت و ثابت شدن مفتول‌ها به مدت سه دقیقه در کوره قرار می‌دهند.
۹. رنگ‌های دلخواه را با کاردک کوچک

- برمی‌دارند و با استفاده از ابزاری نوک‌تیز مانند سوزن درون خانه‌های ایجادشده، می‌گذارند.
۱۰. قطعات رنگ‌گذاری شده را برای پخت رنگ دوباره به مدت سه دقیقه در کوره قرار می‌دهند.
۱۱. سطح کار را برای برطرف کردن اکسیدهای تشکیل‌شده روی مفتول‌های برنجی با استفاده از سنگ نفت، یا کاغذ سمباده صیقل می‌دهند.
۱۲. پس از سرد شدن کامل قطعات، برای جلا دادن پایه‌های مس و نقره که اکسید شده‌اند، آن‌ها را در محلول رقیق‌شده اسید می‌اندازند و بعد از چند دقیقه خارج می‌کنند و با فرچه برنجی شست‌وشو می‌دهند.
۱۳. قطعات را برای تمیزی بیشتر، با استفاده از دستگاه پرداخت مگنت شست‌وشو داده سپس با استفاده از پولیش چربی‌زدایی می‌کنند و جلا می‌دهند. این کار به کیفیت آثار اضافه می‌کند.
۱۴. قطعات را برای جلوگیری از اکسید شدن سطح مس و نقره، درون محلول رقیق کیلر و تینر می‌اندازند و سپس خشک می‌کنند. این کار باعث ماندگاری بیشتر و ثبات رنگ فلزات در آثار تولیدشده می‌شود و رضایت مشتریان را به دنبال دارد.
۱۵. در صورت لزوم، قطعات زیورآلات، حلقه، سرآویز و زنجیر و ... متصل و سپس آن‌ها را بسته‌بندی می‌کنند.
۱۶. در صورت لزوم، در کارهای تلفیقی مانند قلم‌زنی و میناکاری، قطعات را قبل از زدن لایه محافظ کیلر، دوده می‌زنند و سیاه‌کاری می‌کنند (ثابت سروسنایی، مصاحبه).

✿ ظروف اسکلت مینای خانه‌بندی

زیرساخت یا اسکلت استفاده‌شده، در هنر مینای خانه‌بندی از فلزاتی مانند مس، طلا، نقره، برنج

مس‌هایی که
ناخالصی دارند،
برای کارهای
مینای خانه‌بندی
مناسب نیستند؛
زیرا اگر مس
ناخالصی داشته
باشد ورقه
می‌شود و مینای
به‌دست آمده
ترک می‌خورد

تصویر ۸. تابلوی گل و مرغ مینای خانه‌بندی، مس، اثر مزده ثابت سروستانی، مجموعه شخصی هنرمند

تصویر ۹. زیورات انتزاعی مینای خانه‌بندی، مس، اثر نسیم خواجه نصیری، مجموعه شخصی هنرمند

بکشیم، برجستگی‌های رنگ‌ها و مقل‌های برنجی خانه‌بندی شده را لمس می‌کنیم. همه آثار مینای خانه‌بندی به یک شکل و دقیق نیستند؛ زیرا در هنر دست ممکن است هر اثر تفاوت‌هایی هرچند جزئی با دیگر آثار ساخته شده داشته باشد (فیض‌اللهی، ۱۳۹۰: ۱۷-۱۸).

✳️ انواع طرح‌های مینای خانه‌بندی

نقوش طرح‌های مینای خانه‌بندی عبارت‌اند از: اسلیمی، ختایی، مرغ و ختایی، گل و مرغ، اسلیمی ختایی. در بعضی موارد نادر از طرح‌های انتزاعی نیز استفاده می‌شود.

اسلیمی: عبارت است از خط‌های منحنی و پیچک‌هایی که شکل نمادین گل و پیچک گیاهی را مجسم می‌کند. این طرح در بشقاب‌ها و گلدان‌ها بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد (تصویر ۴).

ختایی: یکی از نقوش هنرهای سنتی، و ترکیبی از غنچه، گل و برگ‌هایی است که خارج از شکل طبیعی خود هستند. به‌طورکلی، نقوش ختایی مجموعه‌ای از گل‌ها، غنچه‌ها، برگ‌ها و ساقه‌هاست که در نظام هندسی برگرفته از چرخش گیاه عشقه به‌عنوان قرارگیری این نقوش بر این چرخش حلزونی است (تصویر ۵).

اسلیمی و ختایی: «به‌طورکلی، اسلیمی-ختایی به طرحی گفته می‌شود که مبدأ اسلیمی

و مانند آن است. امروزه برای تولید مینا بیشتر از مس، به سبب چکش‌خواری و انعطاف‌پذیری و قیمت مناسب، استفاده می‌شود. اسکلت ظروف مورد نظر را استاد مسگر می‌سازد که ممکن است به‌صورت بشقاب، گلدان، پلاک و نظیر آن در ابعاد و شکل‌های مختلف باشد. البته مس مورد استفاده باید به‌صورت تخته و خالص باشد. مس‌هایی که ناخالصی دارند، برای کارهای مینای خانه‌بندی مناسب نیستند؛ زیرا اگر مس ناخالصی داشته باشد ورقه می‌شود و مینای به‌دست‌آمده ترک می‌خورد. قطر مس‌های مورد استفاده در هنر مینای خانه‌بندی معمولاً ۷ و ۸ میلی‌متر است و گاهی هم از مس ۱ سانتی متری برای کارهای برجسته و بزرگ استفاده می‌شود. ویژگی‌های اجسام مینای خانه‌بندی در صورتی که به‌صورت استاندارد و صحیح تهیه شده باشند، به شرح زیر است:

- دارای شفافیت و تالؤل قابل توجهی است. در واقع، یک اثر مینای خانه‌بندی کدر نیست.

- قابل شست‌وشو است؛ با آب گرم یا آب سرد و یا اسفنج یا هر پاک‌کننده دیگری می‌توان آن را تمیز کرد.

- اگر مدت‌زمان طولانی از عمر اجسام مینای خانه‌بندی بگذرد، با شست‌وشو مانند روز اول شفاف و براق می‌شوند.

- هنر مینای خانه‌بندی معمولاً روی مس کار می‌شود. البته روی فلزات دیگر، مانند طلا و نقره، هم می‌توان مینای خانه‌بندی انجام داد.

- اگر روی اجسام مینای خانه‌بندی دست

تصویر ۱۰. زیورات مینای خانه‌بندی، مس، اثر مژده ثابت سروستانی، مجموعه شخصی هنرمند

* مصنوعات معاصر مینای خانه‌بندی

ایران

زیورات مینای خانه‌بندی: یکی از پرکاربردترین محصولات هنر مینای خانه‌بندی در حال حاضر زیورات مینای خانه‌بندی است. این زیورات به صورت پلاک، گوشواره، دست‌بند و انگشتر ساخته می‌شوند. یکی از دلایل مهم افزایش کاربرد زیورات در این زمینه، هزینه بالای ساخت مینای خانه‌بندی است که چون در زیورات در سطح کوچک‌تری اجرا می‌شود، قیمت آن نیز کاهش می‌یابد و قابل خرید برای عموم است (تصویر ۱۰).

با شروع بند ختایی از یک محل نباشد. همچنین، مسیر حرکت اسلیمی دقیق و حساب شده باشد؛ به‌گونه‌ای که استخوان‌بندی کار را مشخص کند. این نقوش به‌عنوان یک طرح هویت‌مند بسیار موردپسند گردشگران واقع شده است» (فیض‌اللهی، ۱۳۹۰: ۱۸-۲۲) (تصویر ۶).

مرغ و ختایی: معمولاً این نوع طرح به صورت گل‌هایی به رنگ‌های قرمز، آبی و سرنج‌رنگ آمیزی می‌شود و به همراه آن پرندگان به صورت گردشی و در لابه‌لای گل‌ها نمایان‌اند. این طرح بیشتر روی گلدان و بشقاب اجرامی‌گرد و در مرکز شیء ترسیم می‌شود. گاهی ممکن است از نقش پرنده استفاده نشود ولی معمولاً این نوع سبک مینای خانه‌بندی با پرنده همراه است. این سبک در مینای خانه‌بندی با ترکیب رنگ آبی، قرمز و کرم است و برای گل‌ها از: لاجورد، قرمز، سرنج و سبز استفاده می‌شود (تصویر ۷).

گل و مرغ: نقش گل و مرغ در هنرهای سنتی ایرانی همیشه با جلوه‌های مذهبی و عرفانی همراه بوده است. این نقش بیشتر روی جلد‌های قرآن، شاهنامه، دیوان حافظ و حاشیه‌های خطوط مذهبی و دیوان‌های شعرا کار شده است. نقش پرندگان و به‌خصوص مرغ از دیرباز در فرهنگ و هنر ما به‌عنوان نماد پاکی و آزادی وجود داشته است (تصویر ۸).

نقوش انتزاعی: گرایش جامعه به مدرن شدن و خواسته‌های جامعه در طلب طرح‌های جدید و خاص، بر طرح‌های کاربردی مینای خانه‌بندی معاصر نیز بی‌تأثیر نبوده است. بر این اساس، از آبستره و اشکال انتزاعی در طراحی این هنر فراوان استفاده می‌شود (تصویر ۹).

ظروف مینای خانه‌بندی: ظروف به کار رفته در مینای خانه‌بندی بیشتر جنبه کاربردی-تزیینی دارند و به دلیل گران شدن این اشیاء کمتر هنرمندی به ساخت ظروف در مینای خانه‌بندی مبادرت می‌ورزد. بر این اساس، ظروف مینای خانه‌بندی بیشتر برای گردشگران و کلکسیون‌دارها ساخته می‌شود و مردم عادی توان خرید این محصولات را ندارند (تصویر ۱۱).

تصویر ۱۱. ظرف قندان، نقره، اثر فرید فرقانی، موزه شخصی هنرمند

منابع

- ارباب، معصومه. (۱۳۸۳). روابط ایران و آلمان در جنگ جهانی اول، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران.
- احمدی خطیر، زهرا. (۱۳۹۴). فرایند ساخت لعاب رنگ‌های مینای خانه‌بندی و کاربست آن در جهت طراحی و ساخت دیوارکوب، کارشناسی ارشد، ایران، تبریز، دانشگاه هنر اسلامی تبریز؛ دانشکده هنرهای کاربردی، هنر اسلامی.
- باست، الیور. (۱۳۷۷). آلمانی‌ها در ایران، مترجم: حسین بنی احمد، تهران: شیرازه (نشر پژوهش).
- برونشتاین، لئو. (۱۳۸۷). سیری در هنر ایران، ترجمه: پرویز مرزبان، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- ریاضی، محمدرضا. (۱۳۷۵). فرهنگ مصور اصطلاحات هنر ایران، تهران: انتشارات دانشگاه الزهراء.
- شریف‌زاده، سید عبدالمجید. (۱۳۸۱). «مینا، نقش و آتش»، تهران: کتاب ماه.
- فیض‌اللهی، غلامعلی؛ خواجه احمد عطاری، علی‌رضا؛ مقتدایی، عباس. (۱۳۹۰). بازشناسی هنرهای سنتی-اسلامی (۱) هنر مینا، اصفهان: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.
- کیانی، مصطفی. (۱۳۸۶). معماری دوره پهلوی اول، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران.
- باوری، حسین. (۱۳۸۰). «فلزکاری»، تهران: سوره مهر.

مصاحبه‌ها

- خانم نسیم خواجه نصیری، کارشناس ارشد هنر اسلامی، کارگاه شخصی هنرمند، ۱۳۹۴/۱/۲۵
- خانم مژده ثابت سروستانی، کارشناس ارشد هنر اسلامی، کارگاه شخصی هنرمند، ۱۳۹۴/۱/۱۹
- خانم فاریا عیدی، کارشناس ارشد هنر اسلامی، مصاحبه تلفنی با هنرمند، ۱۳۹۴/۰۴/۱۲
- خانم شیخ مهدی، استاد مینای خانه‌بندی در دانشگاه سوره و کارمند میراث فرهنگی تهران، مصاحبه حضوری، ۱۳۹۴/۰۳/۱۴
- آقای فرید فرقانی، هنرمند میناساز (مینای خانه‌بندی)، مصاحبه اینترنتی، ۱۳۹۴/۰۴/۲۱